

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul IV,
(CCIL)
Nr. 532
Joi,
14 ianuarie
1993
10 lei

COADA DE TOPOR

Toporul singur nu poate tăia pădurea. Pentru a putea fi întrebuințat are nevoie de coadă. În societatea românească, coada de topor apare și acționează peste tot sub diferite forme, ca: diversiune, minciună, dezinformare, deturnarea adevărului, dezbinări sociale etc.

COADA DE TOPOR a proliferat în mod deosebit după 23 august 1944. A venit la noi în țară odată cu tancurile sovietice, împreună cu Ana Pauker, Bodnăraș și alții. Datorită cozii de topor, milioane de români au fost arestați și deportați — dintre aceștia cca. 300 000 au fost asasi- nați în mod bestial de tortio-

narii, de călăii regimului comunist.

Odată cu instaurarea dictaturii proletariatului în țara noastră au apărut și contradicțiile create de acest nefast regim. Ele s-au dezvoltat și maturizat astfel încât în decembrie 1989 s-a produs revoluția. În cei 45 de ani de comunism rusesc, mulți români au luptat clandestin pentru libertate și dreptate. La un moment dat, o gazetă anticomunistă a fost editată de curajoșii Petre Mihai Băcanu, Mihai Creangă, Anton Uncu și câțiva tipografi. Autorii ei, ca și cei care au editat gazeta România Firească în 1945 au plătit cu priso-

sință pentru curajul lor. Azi, după trei ani de la colaborare, cei trei ziaristi au ajuns în impas. În loc de unire, coada de topor i-a făcut să divorțeze în detrimentul progresului social.

COADA DE TOPOR s-a multiplicat în zeci de mii de exemplare. Populația este dirijată, oamenii se urăsc reciproc. Coada de topor a reușit să provoace haos în toate ramurile de activitate. „Cu cât mai rău, cu atât mai bine”. Pentru că suspiciunile

(Continuare în pag. a IV-a)

VASILE GIURGIU

— veteran de război —

Vor fi subvenționate medicamentele!

Foarte mulți cititori ne-au cerut informații în legătură cu lista medicamentelor ce urmează, conform celor anunțate de Ministerul Sănătății, să fie subvenționate. Problema fiind de importanță majoră, am solicitat amănunte d-lui dr. M. Popescu, directorul Direcției Sanitare Sibiu, care ne-a relatat următoarele: „Lista medicamentelor subvenționate încă nu este definitivată, la Minister. Noi nu am primit încă această listă asupra căreia continuă deliberările și nu va funcționa până nu va fi definitivată la Minister. Vor fi trei categorii de compensări: 50%, 75%, 100%. Majoritatea medicamentelor se vor înscrie în ultimele două categorii de compensări”. Este un început de veste bună, pentru că ne gândim la sănătate înainte de toate! Vom reveni cu amănunte (dl. Popescu ne-a promis că ne va ține la curent).

Gabriela BĂLAN

Ochelari de cal în... comerțul sibian

Cine are nevoie de ochelari sau de schimbarea lentilelor, are prilejul, acum, să-și noteze următorul traseu — real — pe care trebuie să-l parcurgă. (Din destăinuirile unui părinte nevoit să-i schimbe ochelarii fiului său de 11 ani): La Drogheria, de pe str. N. Bălcescu se putea cumpăra o lentilă cu 1725 lei, dar trebuie să cumperi și o ramă. A doua zi, se întoarce omul — „Vă rog o lentilă”. „Numai cu ramă vindem”. „De ce numai cu ramă?”. „Păi, noi, din ce trăim?”. Omul căutător de o lentilă se mută vis-a-vis, la magazinul de optică și primește următorul răspuns: „Nu avem lentile dar avem rame între 300 și 400 lei. Și omul cumpără o pereche de rame! Traseul se extinde înspre b-dul Mihai Viteazul, la magazinul optic. „Bună ziua”. „Bună ziua”. Și urmează doleanțele — și răspunsul: „Am o lentilă dar nu am ramă”. Omul răsuflă ușurat, preț de o lentilă... Înapoi la Drogheria de pe N. Bălcescu, dar în schimbul invers al vânzătoarei care „vinde” numai cu rame. Omul mai cumpără o lentilă, cu 1725 lei, dar nu este con-

diționat și de cumpărarea ramelor (!!). Pentru hazul cu mai multe dioptrii ale unora, trebuie să mai menționăm că omul care avea acum lentilele, s-a întors la magazinul de pe b-dul Mihai Viteazul, pentru fixarea acestora în rame...

Cel puțin o duzină de întrebări se pot adresa unora, altora. Unora cu lentile de contact în comerț; unora cu ochelari de cal în tranziție; altora, fără ochelari, dar care nu văd ce se întâmplă în comerț.

Eu, unul, îi doresc vânzătoarei de la Drogheria — care vinde lentile numai cu ra-

me — să se bucure de un copil bine-văzător. Dacă nu are, să și-l confecționeze „sub lupă”...

Andrei ILENI

Serisoare deschisă

CĂTRE

cititorii ziarului „21 RADICAL”, d-lui Lucian Filip, președintele filialei Sibiu a P.A.C., în special

Articolul dv. din data de 7 ianuarie a.c. în care îmi adresati public o serie de reproșuri, mă obligă la un răspuns tot public, deși aș fi preferat ca acest schimb de opinii să-l avem în particular, în interesul prestigiului partidului pe care îl reprezentați și al cărui membru intenționez, în continuare să rămân. Mărturisesc că intrucit la întâlnirea pe care am avut-o la Primărie în data de 3.01.1993 în prezența și a altor persoane nu ați amintit nici unul dintre reproșurile făcute public numai după două zile, mă face să am îndoieli față de totala onestitate a gestului dv.

Îmi aduceți grave acuze, cum că intenționez să atentez la patrimoniul cultural al Sibiului, nesocotind dezlă de „Renaștere a Sibiului tra-

dițional”, sub care am candidat în alegeri. Vreau să fac câteva precizări pentru a justifica demersul Consiliului Municipal și nu al meu personal, de restrângere a spațiului afectat Muzeului de Istorie, pentru mutarea Primăriei Sibiului în localul al cărui proprietar este și care a adăpostit în decursul istoriei orașului, o lungă perioadă, Primăria.

Am pornit de la ideea că, pentru orice oraș, Primăria este centrul vital care trebuie să-l deservească pe cetățean în condiții cât mai bune și în același timp este reprezentativă pentru nivelul de cultură, de civilizație, și dezvoltare al lui. Este cunoscut faptul că în majoritatea orașelor europene cu tradiție, Primăriile sînt găzduite, cel puțin parțial, în clădiri im-

punătoare, cu valoare istorică, ce creează vizitatorului străin imaginea respectabilă a orașului, o chestiune de orgoliu pentru cetățenii lui. Nu consider că este întemeiată acuzația de atac la cultură, prin propunerea de conviețuire a celor două instituții în același local al Primăriei Vechi, prin reducerea spațiului afectat Muzeului de Istorie, ambele instituții fiind „cărți de vizită” ale orașului și deopotrivă în centrul atenției delegațiilor străine care ne vizitează. Am considerat că se poate recurge la acest compromis, soluții ideale neexistînd în condițiile unei societăți ca a noastră, săra-

(Continuare în pag. a IV-a)

SORIN SERBU

Primarul Sibiului

CAPRA

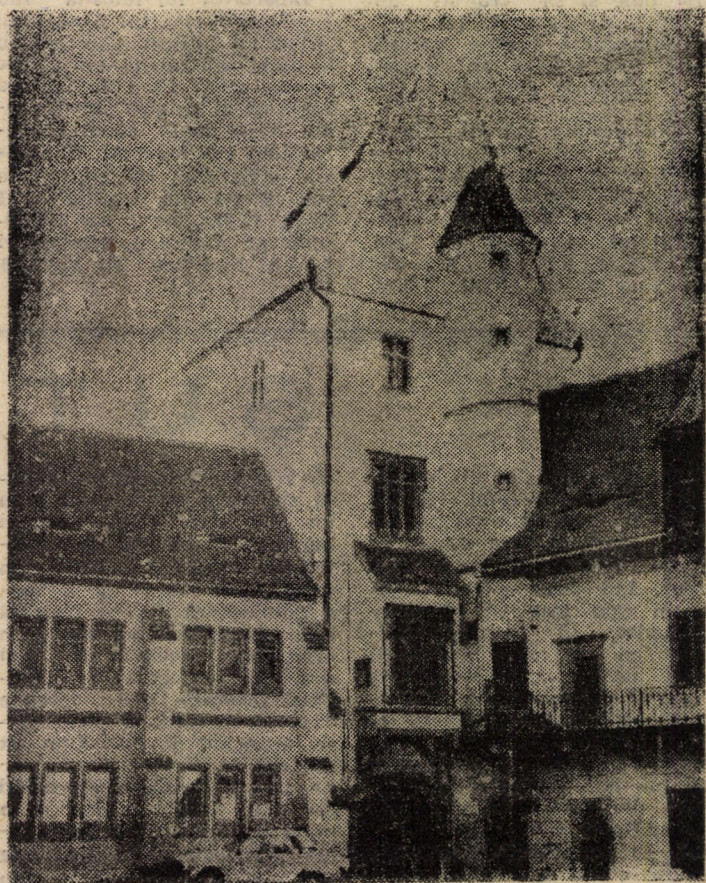
Vocația carnavalescă a unor indivizi care stăruie în a se amăgi că sînt oameni politici s-ar fi manifestat în cu totul alte părți decît Parlamentul României, dacă votul nostru nu-l propulsa. Fără votul nostru nu ne-am fi lovit nici de ticurile retorice ale politicianului zaharisit, nici de năzdrăvăniile grosolane ale mai tinerilor călcători prin Parlament, care își mută dezinvolt calabalicul politic dintr-o parte în altă parte, cînd nu rămîn fideli unei idei stupide.

Nu vreo toană aiurită a soartei ne-a adus unde ne găsim, ci noi înșine, prin voința noastră electorală, celor mai mulți dintre noi nelcăpîndu-ne în cap ideea că ar putea fi și altfel. Contactele acestor alegători cu lumea făcîndu-

du-se doar prin piele, orice tentativă, declarată chiar numai printr-un resort biologic, de a se ridica deasupra vieții cenușii a fost abandonată.

Dacă superioritatea numerică supune superioritatea de gîndire se ajunge la un paradox, și anume la o societate întocmită anapoda, dar foarte mîndră de sine, în care elementul negativ este majoritar. Iată de ce cred că în parlamentarul mincinos se găsește o părțică din minciuna mea, în parlamentarul ipocrit — o o părțică din ipocrizia mea, în parlamentarul grosolan — o părțică din grosolănia mea, în parlamentarul curat — o părțică din curătenia noastră. Avînd adevărul de onestitate semnată de noi, carnavalul este legitimat și în Parlament, unde se desfășoară, ca și în stradă, la adăpostul voinței sau costumate în patrioți.

Mihai BRATU

Primăria Veche (actualul Muzeu de Istorie), curtea interioară
Foto: R. BALINT

Libertatea lui Abesalom

Al treilea copil al regelui David Abesalom, s-a răsculat împotriva tatălui său cu gândul viclean de a se face rege în Hebron. Prin această căcare de libertate a suferit o moarte curioasă pentru neascultarea uneia dintre cele zece porunci.

1. Porunca lui Dumnezeu

La baza morală a tuturor timpurilor au stat cele zece porunci. A cincea dintre acestea zice: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți”. (Ieșirea, 20, 12).

Binefacerea acestei porunci este: „să trăiești ani mulți”.

2. Călcarea poruncii a cincea

Din dorința mării, Abesalom a căutat să ajungă rege în Hebron. Atunci „s-a făcut răzvrătire mare, curgea poporul și se înmulțea împrejurul lui Abesalom” (II Regi, 15, 12). Rezultatul: „A fost în ziua aceea bătălie mare;

poporul israelit a fost înfrânt de robii lui David, căzând uciși douăzeci de mii de oameni” (II Regi, 18, 7).

Biruința a fost de partea tatălui.

GÎNDURI CREȘTINE

3. Pedepsirea păcatului

Libertatea lui folosită rău a adus moartea lui Abesalom; „Cînd s-a întîlnit Abesalom cu oamenii lui David, era călare pe un catîr. Cînd catîrul a fugit cu el pe sub crăile unui stejar mare, părul lui Abesalom s-a încurcat în crenștile stejarului, iar catîrul de sub el s-a dus înainte” (II Regi, 18, 9). „Apoi au împreșurat pe Abesalom zece tineri (...) și l-au ucis” (II Regi 18, 15).

Concluzii

Libertatea fiului Abesalom a fost rău folosită prin răzvrătirea lui împotriva tatălui. Această nerușinare l-a dus la moarte!

La fel cu răzvrătirea lui Abesalom pot să se ivească multe răzvrătiri ale fiilor creștini din vremea noastră împotriva părinților prin dorința de mărire, de proprietate și de alte ambiții.

Consecințele sînt următoarele:

— Împlinitorii poruncii a cincea trăiesc „ani mulți pe pămînt”.

— Călcătorii libertății morale prin neascultări de părinți și răzvrătiri obraznice — în sens figurat — fiecare dintre ei poate să rămînă „spînzurat în văzduh”. Această, pentru moarte prin răutatea lor, moarte venită după rînduiala dreptății lui Dumnezeu.

P. I. BUTA

Președintele S. U. A.

Cel mai puternic om din lume

În momentul în care SUA este singura supraputere mondială, desigur că președintele acestui stat este cel mai puternic om din lume, cu atît mai mult cu cît el conduce executivul american. Conform Constituției, președintele trebuie să se fi născut cetățean american, să aibă cel puțin 35 de ani și să fie de cel puțin 14 ani rezident al SUA. Candidații la această funcție sînt desemnați de partidele politice cu cîteva luni înainte de începerea alegerilor prezidențiale, în prima zi de marți din luna noiembrie. Alegerile pentru această funcție se țin la fiecare patru ani, în anul care se divide prin cifra patru. Deși numele candidaților apar pe buletinele de vot, cetățenii fiecărui stat nu votează direct pentru președinte, ci aleg o listă de delegați care fac acest lucru. Numărul delegaților este egal cu cel al senaților și membrilor Camerei Reprezentanților, pe care fiecare stat îi are în Congres. Candidatul cu cel mai mare număr de voturi în fiecare stat cîștigă toate voturile electorale ale celui stat.

Acest Colegiu Electoral este compus din 538 de mem-

brii, reprezentînd cele 50 de state și Districtul Columbia. Imediat după alegere, delegații se întrunesc în capitala statelor și votează pentru candidatul cu cel mai mare număr de voturi din statele respective. Pentru a cîștiga, candidatul la președinție trebuie să întrunească un număr minim de 270 de voturi. În cazul în care nici un candidat nu întrunește majoritatea, decizia trebuie luată de Camera Reprezentanților, toți reprezentanții unui stat votînd ca unitate (fiecare stat și Districtul Columbia dispune de un singur vot).

După alegerile din noiembrie, mandatul prezidențial de patru ani începe la 20 ianuarie (pînă în 1933 începea în martie) printr-o ceremonie inaugurală ce se ține, în mod tradițional, pe treptele Capitolului Statelor Unite (sediuul Congresului) în cadrul căreia Președintele depune jurămîntul în public. Ceremonia este condusă de președintele Curții Supreme de Justiție. În jurămîntul prestat, este stipulat, de articolul II al Constituției: „Jur solem că voi îndeplini cu fidelitate funcția de președinte al Statelor Unite și voi apăra, cu toată priceperea mea, Constituția Statelor Unite”.

După ceremonia de depunere a jurămîntului, noul președinte, în cuvîntarea inaugurală, prezintă orientările și planurile noului guvern.

Salariul șefului executivului american este de 200 000 dolari, la care se adaugă 50 000 dolari alocație pentru cheltuieli și pînă la 100 000 dolari neimpozabili pentru călătorii și reprezentare.

În cazul în care președintele devine incapabil de a-și îndeplini funcția, atribuțiile acestuia sînt preluete de către vicepreședinte. În cazul în care atît președintele cît și vicepreședintele își eliberează funcțiile, președinția va fi asumată de purtătorul de cuvînt al Camerei Reprezentanților, apoi președintele „pro tempore” al Senatului și apoi demnitarul cabinetului, în ordinea stabilită.

Toate acestea se bazează pe o Constituție alcătuită din 7 (șapte) articole, care a fost adoptată oficial la 4 martie 1789 și în baza căreia o fostă colonie a devenit o putere planetară. Fără nici o intenție comparativă, adăugăm că România are o Constituție alcătuită din 152 de articole și a intrat în vigoare la 8 decembrie 1991.

Marius GHEORGHIU

Puls

ȘUTUL

După al nu știu citelea picior primit în fund, că așa e în vremuri de tranziție, se fii se enervează ca tigrii ce mușcă drугii de fier a cuștilor, îmi beau cafeaua într-un nou local. Se înțelege apropiat, să pot să dispar și să apar cu cît mai ușoare consecințe. Aș vrea să miroasă a cafea proaspăt rîșnită, să se ridice a-buri din cești ca fumurile din hornuri, să văd o narghilea, să mă îmbuflez nîșipul înșins, dar prea aduc a mofuri orientale. Așa că privesc, plaid, ca un soldat care-și primește ceaiul în cana de tablă, la fluidul negru-tigale seurs dintr-o carafă într-un pahar de plastic. E aproape rece, dar o admiti și așa, da-

că vrei să-ți se mai zbirlească sinapsele. Aș vrea să stau jos, dar sînt atîția liceeni înăuntru că nu știu dacă profesorii nu sînt singuri în școală. Din lipsă de scaune, o domnișoară stă pe piciorul unui domnișor. Rid mult, din orice fleac, dacă ar fi mai mult loc ar face un lapte-gros, fumează, mai aproape experiment decît de deprindere, aruncînd dinguri fum cît coșurile la Copșa. Numai bine, ușa se deschide strecurînd aer nou, înghețat, dar și o nouă ceață, toată de fete. Salută în toate direcțiile, se mai pun pe un genunchi, dau ultimele știri despre proful rămas solitar. Tiptil una din ele se apropie de-o colegă, pe

semne din primul val, și-i arde un șut în șezut. Nu e violent, nu se înregistrează nici un caz de imponderabilitate, „încasatoarea” nu protestează. Cine știe, poate e un salut evoluat, sinuos, din ingenuncherea ce se făcea în fața unei altețe, poale judoul asta trebuie făcut și în timpul liber, dar eu nu simt nimic altceva decît că trebuie să-mi pun mîna pe ochi. Poate-o șterge, ca de pe tablă un desen, cele văzute, poate-o zice că mi s-a părut.

Ștefan MIHAI

Despre Societatea Anonimă Română de Telefoane Lucurești (1930)

Din istoricul invenției telefonului cunoaștem că, în anul 1876 cu prilejul sărbătoririi unui veac de la declararea independenței Statelor Unite ale Americii, s-a organizat o expoziție în Philadelphia, unde a fost expus primul telefon, ca o curiozitate. Don Pedro de Alcantara, împăratul Braziliei, vizitînd expoziția, a descoperit aparatul care nu atrăgea prea mult a-

tentia vizitatorilor.

Făcînd o imediată încercare, împăratul exclamă cu mirare: „Dumnezeule, dar vorbește!” Șapte ani mai tîrziu telefonul a văzut lumina zilei în București. După 47 de ani a fost întemeiată Societatea Anonimă Română de Telefoane, pentru a înzestra România cu ultimele descoperiri în domeniu.

Carol Nicolae COMȘA

Calendar creștin

Întru a 14-a zi din Ianuarie este rînduit praznicul Cuvioșilor Părinților noștri Sfinții uciși în Sinai și în Raito. Tot întru această zi și pomenirea Preacuviosului Teodul, feciorul lui Nî cel înțelept și a preacuviosului Ștefan de la mănăstirea Hînolacul.

PROGRAM

JOI, 14 IAN. 1993

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova, Telematinal, 10.00 TVR Iași, 11.00 TVR Cluj, 12.00 Film artistic: „Nebuniile lui Robin Hood (SUA, 1984), 13.35

Desene animate (reluare): „Pif și Hercule”, 14.00 Actualități • Meteo, 14.15 Ora de muzică, 15.00 Preuniversitaria, 15.30 Teleșcoală, 16.00 Repere moldave, 16.30 Repere transilvane, 17.00 Actualități, 17.05 Magazin în limba germană, 18.05 Povestea vorbeii, 18.35 Telediscul muzicii populare, 19.00 Spectacolul lumii, 19.30 Desene animate, 20.00 Actualități, 20.30 Concurs pentru Eurovision '93 (X), 20.40 Sport, 20.50 Film serial: „Dallas”, Ep. 197, 21.45 Reflecții rutiere, 22.00 Un zîmbet pe portativ, 22.15 Studioul economic, 23.00 Actualități, 23.15 Confluente, 24.00 Închiderea programului.

Peisaj hibernal

Foto: R. BALINT

str. Samuel Brukenthal nr. 2
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan Na-talia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Ștefan Mihai • ISSN 1220 - 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

INFORMATII NOTE CONSEMNARI

LANSARE DE CARTE

Despărțământul Central Sibiu al ASTREI, organizează în ziua de vineri, 15 ianuarie 1993, la ora 18, lansarea cărții protopopului Emilian Cioran: **Șapte generații de preoți și profesori din aceeași familie**. **BARCIANU.**

Manifestarea va avea loc în Aula Facultății de Teologie „Andrei Șaguna”, str. Mitropoliei nr 20, prezentarea cărții urmînd a fi făcută de prof. dr. Teodor Bodogae.

ANUNT

Atenționăm pe totii veterani, invalizii și văduvele de război din municipiul Sibiu, că în ultima decadă a lunii ianuarie 1993 vom planifica distribuirea tranșei a doua a biletelor de călătorie CFR, cuvenite pe anul 1992.

Planificarea se va face în ordine alfabetică.

În luna februarie 1993 vom proceda la fel cu satele, comunele și orașele din județul Sibiu, pentru care vom emite cuvenitele detalii.

Rugăm a urmări presa locală sibiană.

NE DATI SAU NU NE DATI

Pentru oamenii de rînd, cu lefuri mizere, ianuarie e o lună grea. Taxele urcă ca mercurul șutat în slăvi de-o pălălaie halterofilă de tomberoane vor și ei o atenție ca gunoaiele să rămînă tot acolo unde sînt, sorcovitorii nu se mai termină. Acestora, luîndu-mă după mulțimea celor care ne caută la redacție pentru a face mai cunoscută situația, li s-a adăugat și cei

de la telefoane, care percep bănuți, dacă nu după ureche, cel puțin într-un mod neexplicat. Astfel, la diverse aparate suma de 270 lei, bani cu care nu ieși cine știe ce brînză, dar pe care nu i-ai da fără să știi precis de ce. Iarăși, rebusistic, apare și suma de 35 de lei, adăugată costului abonamentului, cică pentru service. Printre cei care ne-au sesizat se numără Nicolae Ionescu (tel. 41 70 25) și Mihai Vătășoiu (tel. 42 72 22). Ar fi sesizat și Gheorghe Vătășoiu (tel. 43 28 21), dar el e deja vechi în astfel de alarme. Tot încercînd de trei săptămîni să cheme pe cel în drept să repare telefonul său, n-a primit decît explicația că deocamdată e prea frig. În concluzie intervenția va fi făcută în iulie.

PIINE DE SĂRBĂTORI

Doamna Iuliana Martalog mi-a desfăcut pe birou o bucată de piine cumpărată înainte de sărbători. Acum s-a întărit, poți să spargi un zid cu ea, plus că a mai prins puțin mușcăi pornit să devină penicilină. Dar cînd a fost proaspătă, era așa de cleioasă că trebuia umblat cu lopățica printre dinți pentru a o trimite unde era necesar plus că a doua zi a început să miroasă de fugea omul din casă. Superba cumpărătură a fost făcută la magazinul de piine din Valea Aurie. Dumea neal apreciază că așa nu se mai poate, mîine-poimîine fiind de așteptat să cumpărăm din aceleași locuri baloți de pale.

(V.P.)

TRAGEDIA BASARABENILOR

— De la Cercul Polar pînă în Bărăgan —

4. „Drumul morții” și omenia eschimoșilor

Cu un sac în spate, Tatiana a pornit cu fratele ei vitreg din Golful Gdansk, pe gheață, spre Gida, la o distanță de 15 km. A început astfel „drumul morții”, deoarece din cauza foamei și a dizenteriei mai nu am murit și noi cum au murit și alții.

Din Gida au fost trimiși în „pustiul de gheață” numit Iuribei, la prins pește, „nu prea departe de insula Dikson”. De acolo, în linie dreaptă, venea insula Singurătății și calota Polului Nord. Aici a stat 4 ani (1942—1964). În drum au murit unii, „mai cu seamă cei din Ucraina Apuseană, dar și bucovineni și basarabeni, chiar tineri de 19—20 ani”.

Tatiana își amintește de ziua de 8 octombrie ca de o zi a groazei: „Nu voi uita-o cît voi trăi”. „Ne-au coborît pe gheață și cu fratele meu am pornit la Gida, cu un sac în spate, adică două cadavre mergeau pe pămînt, atît eram de istoviți”. La Gida au fost cazați într-o baracă, avînd dreptul la un spațiu de mișcare tot de o jumătate de metru, ca și pe lîcter. Întelegînd unde îi vor duce, i-a încercat o nouă spaimă: „Oare

cum se vor comporta eschimoșii cu noi?”. Nu au stat mult în acea „locuință” de scînduri, bătută cu zăpadă, deoarece „era imposibil de trăit”, fiind mutați într-o locuință ceva mai bună dar tot cu paturi etajate și tot cu o jumătate de metru spațiu de

Singura mîngiere a fost omenia eschimoșilor, care le-au dat blănuri de ren, foarte călduroase. Tatiana își amintește: „În perioada nopților polare nu vedeam cîteva luni pe an soarele, ne rodea scorbutul”.

Dintre familiile de români exilate în Arctica a notat următoarele: Maria Cojocaru, Emilia Mihailov, Mihai Angheluş, Boris Voitov, Ecaterina Cojocaru, evreii români Sasa Frişling, Molca Drofman și Puşa Șfartman, apoi Elena Gușilă, Elena Elisei, Elena Luchian, Liuba și Valentina Dogotaru, Tatiana Rusanovschi, Serghe Cernov, Ana Bucușanu, Grigori Cojocaru, Aglaia Boiceanu, Trifan Lipchin, Ion Nircă, Patrașcu Petrichi, Neculai Toma și mulți alții. Unii muriseră încă pe slep, cum ar fi tinerii Dragar, unul de 19 ani iar altul de vreo 22 ani, frați.

În 1946 s-a ridicat în discuțiile legate de încheierea păcii și problema acestor exilați. Ca urmare, a venit un ordin prin care au fost luați din Arctica și mutați ceva mai la sud, pe Cercul Polar, unde era cu o idee mai bine.

(va urma)

A. MOISIN

mișcare. Aici au stat 3 luni după care a venit ordinul de a fi duși la Iuribei, unde mai întîi au reparat unelte de pescuit și apoi au fost obligați să prindă pește printre gheturi. Cum au reușit să prindă este o poveste întreagă, pe care n-o mai dăm aici.

VASILE AVRAM
ZEUL din LABIRINT
SIBIU, DECEMBRIE 1986

— Ce-i, ce s-a-ntîmplat? se sperie femeia mai mult din pricina lui. Încă nu realizează că soțul ei se întîmplase ceva grav.

— O lumină extraordinară de puternică mi-a orbit ochii. Simt și înapeturi teribile în obraz.

Mama s-a îndreptat mai întîi spre băiatul care se vîlcărea în continuare ștergîndu-și singele de pe față. Abia apoi s-a aplecat spre soțul care zăcea la pămînt cu fața în jos. Observă cum din artera gîtului singele curge în rafale și imbibă covorul ca pe un burete.

— Dă repede un telefon după salvare, îi strigă băiatului rămas valid. Apoi se reîntoarce spre celălalt pentru a-i da ajutor. Din fereastră, băiatul n-avea decît cîteva zgîrieturi rezultate din schielele glontului care, după ce a lovit peretele a făcut explozie și s-a împrăștiat prin cameră. Soțul însă era în stare extrem de gravă, și-a dat seama de asta după imensa cantitate de sînge care se scursese pe pardoseală.

— Mamă, telefonul nu funcționează, o anunță băiatul cu o mîmă speriată.

— Asta ne mai lipsea. Fugi la parter și anunță-o pe bunica...

Nu știe cum și-a păstrat, totuși, singele rece. De afară se trăgea în continuare, avea impresia că s-a declanșat o veritabilă vinătoare de oameni. Singele curs din gîtul celui căzut imbibabse întreg covorul și acum se prelingea pe sub masă. A luat o haină la îndemînă și a în-

ceput, cu mișcări mecanice, să ștergă imensa pată roșie care scilipea în lumina puternică a neonului. Deabia atunci s-a gîndit că trebuie să stingă becul pentru a nu risca o nouă rafală de gloanțe spre geam.

Au stat pe întinerie toată noaptea, cu mortul în casă, sugrumați de frică și de durere. A doua zi dimineața soția s-a mai dezmeticit puțin, mai ales după ce au venit rudele și colegii de serviciu al soțului, care aflaseră ce s-a întîmplat.

Era ajunul Crăciunului, dar cine să se mai gîndească la aceasta! În loc de colinde, priveghi. Și, așa cum e datina, ea a intrat în bucătărie, să le aducă ceva de mîncare.

— Ai griță să nu aprinzi cumva lumina, i-a strigat cîreva. Sînt în stare să tragă iarăși.

N-a aprins decît flacăra de la aragaz și, cu toate acestea, după circa cinci minute alte două gloanțe au spart rama ferestrei la distanță de un metru unul de altul, au perforat ușa bucătăriei și s-au infipt în peretele din hol.

Cine trăgea? De unde? De ce? Era vizat anume Nicolae Bulea, ori făcea cineva o eroare de apreciere? Era un act intenționat sau unul inconștient, comis de vreunul dintre oamenii care, vîzîndu-se cu armele în mîini, au abuzat copios în folosirea lor? Cert e doar că s-a tras razant, la adăpostul nopții, luîndu-se drept țintă fereastră luminată a bucătăriei. Se mai putea trage de pe o alee a parcului, dintr-un copac, de

la Școala de ofițeri Ion Vodă, așezată pe țătura cealaltă a parcului. Mai mult nu se poate spune, cu toate că soția celui căzut ne-a mai relatat două întîmplări ulterioare care, după opinia ei, ar putea da de gîndit. Prima: în ziua înmormîntării (27 decembrie) s-a îndreptat spre convolul funebru, ajuns în fața cimitirului, o tanchetă din care a coborît un ofițer. I-a întrebă cine sînt și dacă se cunosc între ei.

— Avem informații că în cimitir mai sînt încă teroriști, completă el. E de datoria noastră dacă...

— Ce teroriști? a izbucnit socrul celui decedat, v-ai bătut între voi și ați împușcat oameni nevinovați...

A doua: după înmormîntare, au venit acasă la ea o patrulă condusă de același ofițer. Ziceau că au ordin să controleze podurile caselor, pentru a vedea dacă nu cumva se mai ascund pe acolo alți teroriști. I-a condus pește tot și, la urmă, le-a arătat și unul dintre gloantele cu care s-a tras pe fereastra bucătăriei.

— Interesant, a spus ofițerul. Sînt gloanțe care nu se află în dotarea armatei. Puteți să mi-l lăsați mie? O să facem o cercetare...

A luat glontul și a plecat, promițînd că va reveni. Dar n-a revenit nici pînă astăzi...

XXVIII — UN BUTOI DE LACRIMI

S-ar părea că despre echipajul elicopterului căzut în condiții misterioase în seara de 23 decembrie, lîngă Blandiana, în timp ce-i transporta de la Timișoara pe Nuță și Mihale, nu se mai poate spune nimic. Atît de mult s-a scris în presă, atîtea cerce-

tări au fost făcute, încît adevărul asupra celor întîmplate, în loc să iasă la iveală, s-a încurcat din ce în ce mai mult în ȋtele supozițiilor de tot felul. Fără a intenționa noi să-l descoperim — am mai spus că rostul acestei cărți nu este de a face o anchetă, nici măcar jurnalistică, asupra evenimentelor — vom încerca să evocăm cît de cît măcar atmosfera psihologică ce a premers și de-

terminat sacrificiul absurd al unui dintre cei trei membri ai echipajului, mecanicul de bord Nicolae Galaftion. Ne-o relatează soția acestuia — o femeie subțirică și palidă, extrem de sensibilă cu o voce ușor tremurată care-i trădează emoția, lăuntrică. Tot timpul cît povestește, lacrimi mari, ca picăturile de rouă, i se scurg pe obraji.

(va urma)

Mica publicitate

DIVERSE

• Găsit ciine dalmatiană vîrstă 5 luni. Adresați, familia Iordache, str. Rusciorului, bl. 15, ap. 3, după ora 14. (38)

VINZARE

• Vînd urgent două fotolii, una canapea și un dulap. Telefon 48 19 46. (39)

DECESE

Dumnezeu să-l primească în lumea celor dreți pe cel mai iubit tată și bunici

CZERNECKI HANS
Il vom păstra întotdeauna în inimile noastre îndoliate.

Brigitte-Coco, fiică și nepoții Isabella și Răpă

(40)

Imi exprim pe această cale cele mai sincere compasiuni familiei, la decesul celui care a fost omul de înalt caracter

CZERNECKI HANS
Dumnezeu să-l aibă în pază.

Marcel Igrisan

(40)

Casa de schimb
valutar

**BUCHAREST
EXCHANGE
HOUSE**

onorează
**CECURI
DE
CĂLĂTORIE**

— 11 —

S. C. „FRÂNCU” S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

• PORTOCAL

• HELLAS

Telefon 43 64 06

— 12 —

**Societatea comercială
ROMANOFIR S. A.**

TĂLMACIU Sibiu

ANUNȚĂ majorarea prețurilor
la produsele realizate. începînd cu
data de 15.02.1993.

-13-

(urmare din pag. 1)

că și aflată în criză, și datorită faptului că în ultimii trei ani, din nefericire, numărul vizitatorilor Muzeului de Istorie este destul de redus. Motivele pentru care sîntem obligați să găsim o soluție de mutare a Primăriei sînt în primul rînd faptul că Administrația Financiară, proprietară a actualului sediu, ne somează să-l evocăm și mai ales situația că, în actualele condiții, serviciile Primăriei funcționează greoi, cel afectat fiind în primul rînd cetățeanul solicitant.

În ultimul rînd a contat impresia deplorabilă pe care o fac, asupra vizitatorului străin de oraș, spațiile actualei Primării a Sibiului și deloc ambizia de a ne lăfăi în acareturile baronului Bruckenthal, cum sugerează dl. L. Filip. (De altfel nu știu ca baronul să fi clădit și Primăria Veche).

Consider că totii sibienii care-și iubesc orașul, și cu atât mai mult oamenii de cultură, care țin la tradiția lui,

Scrisoare deschisă

trebuie să fie preocupați de imaginea pe care Sibiul o oferă vizitatorilor străini prin clădirile care adăpostesc toate instituțiile reprezentative: Primărie, Prefectură, Universitate, Tribunal, Teatru, Filarmonică etc. și nu numai de muzee, căci trebuie să vedem că trăim și în prezent nu numai în trecut.

Hotărîrea de mutare a Primăriei împreună cu Muzeul de Istorie nu-mi aparține, legea neacordînd primarului astfel de puteri. Ea a fost luată de către Consiliul Municipal în ședința sa din data de 5 noiembrie 1992, în care toți consilierii au votat pentru, primarul neavînd nici măcar drept de vot la aceste ședințe.

Poate nu aceasta este soluția cea mai bună, de aceea fac apel la cei nemulțumiți să propună alte variante, viabile, căci problema trebuie soluționată și lipsa de cooperare și situarea pe poziții cri-

tice, neconstructive, deși comodă, nu duce la rezolvarea ei.

Ca o inițiativă personală pentru dezamorsarea situației conflictuale create, am propus în ședința Consiliului Municipal din 11.01.1993 reanalizarea problemelor aflate în litigiu, în cadrul comisiei juridice și apoi într-o ședință a Consiliului la care vor fi invitați să participe presa și persoanele fizice sau juridice angrenate în aceste litigii.

Numeroase semnale mi-au dovedit că există o serie de nemulțumiri, întemeiate, ale cetățenilor și că responsabil de acestea este făcut aproape întotdeauna Primarul. Oamenii au rămas cu imaginea primarului de odinioară, care prin structurile de care dispunea avea puteri depline putînd să hotărască singur asupra soartei orașului.

Intrucît sînt dispus să-mi asum toate greșelile care îmi

revin, dar nu să suport acuzații nefondate, făcute din lipsă de informare sau rea credință, cu intenția de a mă discredita pe mine și Convenția Democratică pe care o reprezint, îmi propun o intervenție periodică în presa locală, pentru a supune atenției cetățenilor cele mai importante probleme ale orașului, mai ales cele care pot naște conflicte prin lezarea unor interese personale sau de grup. Sper ca în acest fel să pot preveni escaladarea unor conflicte gen „Muzeul de Istorie”, „Emigrantul” etc. și colportarea unor zvonuri denigratoare la adresa mea.

În încheiere, pentru a veni în întîmpinarea aplanării neînțelegerilor și a evitării tensiunilor în relația cu P.A.C. vă propun, d-le președinte, un lucru simplu (care făcut la timpul cuvenit și din inițiativa dv. ar fi evitat mediatizarea inutilă a problemelor partidului) și anume o analiză în cadrul Consiliului Județean P.A.C. a activității primarului și a consilierilor municipali ai acestui partid.

COADA DE TOPOR

PENTRU ATINGEREA SCOPULUI; sloganul este: „Niciodată cu românii — pe veci cu rușii”. COADA DE TOPOR nu stă degeaba, muncește pentru interese străine, pentru trădare. Aspectele activității cozii de topor ar putea fi scoase în evidență pentru multe cazuri. Vom arăta doar cum acționează în rîndul presei.

Puterea trebuie să trateze presa nepărtinitor: în acest

fel, ea — puterea — poate cunoaște atmosfera în rîndul populației, poate administra cu competență. O parte a presei este atașată puterii, alta este independentă. Cea protejată de putere o duce bine, în timp ce cealaltă de abia își trage suflul. Presa independentă, după cum se zvonește, este amenințată să-și piardă chiar și sediile.

Autoritățile trebuie să fie conștiente că presa indepen-

dentă, de opoziție, precum și presa care simpatizează puterea, este indicatorul spre cunoașterea adevărului, a stărilor de lucruri la scară locală și națională. Opoziția și presa, indiferent de nuanță, prin propagarea adevărului — în opinii diferite de cele ale puterii — sînt absolut necesare. ADEVĂRUL NU TREBUIE SĂ SUPERE PE NIMENI. Cu minciuna se poate dețuna, se poate servi prînzul, dar niciodată cîna.

A sosit timpul ca puterea, dacă vrea să întemeieze societatea românească, să elimine COADA DE TOPOR.

INTORSĂTURA SURPRINZĂTOARE

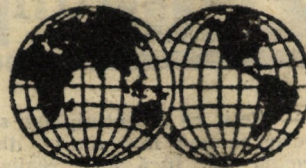
GENEVA — 12.01 — Marti seara, pînă la ora 21, toate agențiile de știri, transmiteau concluzia președinților Conferinței de pace, Vance și Owen, asupra eșecului negocierilor, datorită rezistenței liderului sîrbilor din Bosnia. În ultimul moment, Karadžići a acceptat planul de pace propus dînd o întorsătură surprinzătoare negocierilor. Planul acceptat a fost condiționat de aprobarea în termen de o săptămînă de parlamentul sîrbilor din Bosnia. Luni, Karadžići a fost de acord cu planul la fel ca și președintele iugoslav. Cîștigă pentru că luni seara să-l respingă și să revină apoi în ultimul moment. Invitarea lui Miloșević (președintele Ser-

blei) la Geneva se dovedește inspirată, deși aceasta a contestat că ar avea vreo influență asupra lui Karadžići. Este posibil ca amenințarea europeană cu o intervenție armată contra sîrbilor, în cazul eșecului conferinței să facă ca această perspectivă să influențeze reticenta inițială sîrbă. Planul prevede împărțirea Bosniei în 10 regiuni (cantoane) care în mare parte coincid din punct de vedere etnic cu dorința sîrbilor, care sînt subordonate capitalei Sarajevo. În felul acesta sîrbii sînt în Bosnia, pe picior de egalitate cu musulmanii și croații.

SARAJEVO — Mortiere și gloanțe de mitralieră au lovit capitala Bosniei. Se afirmă că atacul ar fi fost inițiat de musulmani. În estul Bosniei luptele au continuat. Se apreciază că aproape 200 de oameni au murit din cauza frigului și foametei. În centrul Bosniei au început lupte între musulmani și croați.

PARIS — Problema iugoslavă a fost pe ordinea de zi a miniștrilor de externe întrunți pentru 3 zile cu ocazia semnării tratatului de

interdicere a armelor chimice. La conferința începută ieri participă secretarul general al ONU, B. Ghali, venit după o vizită la Bonn.

FLASH

• SLOVACII își depun în număr mare economiile la bănci, alții își investesc economiile în monedă forte pînă la apariția unei monede naționale. • ZECI DE SOLDĂȚI libanezi blochează drumul spre satul Libaya (10 km de tabăra expulzaților) de unde palestinienii deportați la știit din organizația „Hezbollah”. Palestiniienii sarghîniți între 9 luni și 3 ani, conform hotărîrii guvernului israelian fac parte din organizația „Hamas” legată de „Fratii Musulmani” — finanțată de fundamentalistii islamici din Iran. Enil PORIME

Începînd de vîineri, 15 ianuarie, anunțurile de mică publicitate vor apărea gratuit. Doritorii sînt rugați să decupeze cuponul, să-l completeze și să-l depună la redacția noastră sau să-l trimită prin poștă.

	CUPON	
	Nume și prenume	B.I.
	Adresa	Tel.
	Textul:	